

R 4835 (page 180)

பலிக்கான வெகுமதிகள்

THE REWARDS OF SACRIFICE

“அப்படியிருக்க, சகோதரரே, நீங்கள் உங்கள் சரீரங்களைப் பரிசுத்தமும் தேவனுக்குப் பிரியமுமான ஜீவபலியாக ஒப்புக்கொடுக்கவேண்டுமென்று, தேவனுடைய இரக்கங்களை முன்னிட்டு உங்களை வேண்டிக்கொள்ளுகிறேன்; இதுவே நீங்கள் செய்யத்தக்க புத்தியுள்ள ஆராதனை.” - ரோமர் 12:1

நமது பூலோக உரிமைகள் மற்றும் சிலாக்கியங்களைப் பலிசெலுத்தும்படிக்குக் கர்த்தர் கட்டளையிட்டதாக வேதவாக்கியங்களில் நாம் பார்க்க முடியாது. தெய்வீகக் கட்டளைகளானது, நீதியின் விஷயத்தோடு நின்றுவிடுகின்றது. வேறு வார்த்தைகளில் சொல்லவேண்டுமானால் நீதி மற்றும் நியாயம் என்பது ஒரே காரியமாய் இருக்கின்றது; பலிசெலுத்துதல், சுயத்தை வெறுத்தல், இயேசுவைப் பின்தொடர வேண்டி சிலுவைச் சுமந்து செல்லுதல் ஆகியவைகள் அனைத்தும், தெய்வீக நியாயப்பிரமாணத்திற்கு அப்பாற்பட்டு விடுக்கப்பட்ட அழைப்பாகவே இருக்கின்றன. நியாயப்பிரமாண உடன்படிக்கையானது, அதன் கோரிக்கைகளை நிறைவேற்றும் யாவருக்கும் ஒரு நித்தியமான மனுஷீக ஜீவனை முன்வைத்தது. இந்த உடன்படிக்கையானது யாரோடு பண்ணப்பட்டதோ, அந்த யூதர்களில் ஒருவரைத்தவிர வேறு எவராலும் அந்தக் கோரிக்கைகளை நிறைவேற்ற முடியவில்லை; நிறைவேற்றின அந்த ஒருவர் பரத்திலிருந்து வந்தவராகவும், நித்தியமான பூமிக்குரிய ஜீவனுக்கான உரிமையினை வழங்கிடும் நியாயப்பிரமாண உடன்படிக்கையினுடைய கோரிக்கைகளை நிறைவேற்றத்தக்கதாக அவருக்கு உதவின பூரணமான மனுஷ சரீரத்தை அருளப்பெற்றவராகவும் காணப்பட்டார்.

நிஜமான மத்தியஸ்தரின் கீழுள்ள புதிய நியாயப்பிரமாண உடன்படிக்கையானது, அதன் கோரிக்கைகளை நிறைவேற்றிடும் யாவருக்கும் நித்தியமான மனுஷீகப் பூரணம் எனும் அதே பலனை முன்வைத்திடும். தமது “விசேஷித்த பலிகளினுடைய” புண்ணியத்தின் காரணமாக மனுக்குலத்தை ஆக்கினைத்தீர்ப்பினின்றும், மரணத்தினின்றும், பெலவீனத்தினின்றும் முற்றிலுமாக வெளிக்கொண்டு வருவதற்கு அதிகாரம் உடையவராகவும், உதவ முடிபவராகவும் உள்ள மேலான மத்தியஸ்தரைப் பெற்றிருக்கும் விஷயத்தில், முதலாம் நியாயப்பிரமாண உடன்படிக்கையினைக்காட்டிலும், புது உடன்படிக்கையானது மேன்மையானதாக இருக்கின்றது.

R4835 : page 181

இயேசு நியாயப்பிரமாணத்தின்கீழ்ப் பிறந்தவராய் இருந்தபடியால், அந்த உடன்படிக்கையினுடைய நிபந்தனைகளை நிறைவேற்றிடுவதற்குக் கடமைப்பட்டிருந்தார் மற்றும் நிறைவேற்றினார்; இவை மூலமாக நித்தியமான ஜீவனுக்குரிய உரிமையினைப் பெற்றுக்கொண்டார்; அவர் அதிகமாகவே செய்தார். அவர் அந்தப் பூமிக்குரிய ஜீவனைப் பலிசெலுத்தினார் - அதைக் கொடுத்து வைத்தார்/laid down - பாதுகாப்பிற்காக லேகியோனின் தூதர்களைக் கூப்பிடுவதற்குரிய வல்லமை அவருக்கு இருந்தபோதிலும், அவர் எதிர்ப்புத் தெரிவிக்காமலேயே அந்த ஜீவனைப் பாவிகள் தம்மிடமிருந்து எடுப்பதற்கு அனுமதித்தார். இது அவருடைய பலியாகும். அவர் பாவமுள்ள பெலவீனத்தைப் பலிசெலுத்தவில்லை; காரணம் அப்படியான எதுவும் அவரிடத்தில் இல்லை. அவர் பூரணமான ஜீவனையும், அவரது நியாயமான உரிமைகள் மற்றும் சிலாக்கியங்கள் அனைத்தையும் பலிசெலுத்தினார். இப்படியாக அவர் செய்ததற்கு வெகுமானமாக, அவர் மனுஷ சுபாவத்திலிருந்து திவ்விய சுபாவத்திற்கு - தேவதூதர்கள், துரைத்தனங்கள் மற்றும் அதிகாரங்களுக்கு மேலாக உயர்த்தப்பட்டார் (எபேசியர் 1:20). இப்படியாக உயர்த்தப்பட்ட இவர் ஆதாமிற்காகவும், அவர் சந்ததிக்காகவும், அவர்களுடைய மீட்கும் விலையினை -

மனுஷீக உரிமைகளைத் தம்மிடத்தில் பெற்றிருந்தார் (இதை அவர் ஒருபோதும் பறிகொடுக்கவில்லை). இவற்றை அவர் இந்த யுகத்தினுடைய முடிவில், புதிய நியாயப்பிரமாண உடன்படிக்கையினை முத்திரையிட செயல்படுத்தும்போது கொடுப்பார்; இதன் கீழ் இஸ்ரவேலரும், மனுக்குலம் யாவரும் முதலாம் மனுஷனுடைய கீழ்ப்படியாமையினால் இழந்துபோன யாவற்றிற்கும் சீர்ப்பொருந்தப்படுவார்கள். இதற்கு இடைப்பட்ட காலத்தில் இயேசுவின் அடிச்சுவட்டைப் பின்பற்றுவதற்குரிய தெய்வீக அழைப்பினைக் கேட்பவர்களாக (மற்றும் அதை ஏற்றுக்கொள்பவர்களாக) காணப்படும் விசுவாச வீட்டாரிலுள்ள ஜனங்கள் - திரைக்கு அப்பால் ஆவிக்குரிய தளத்தில் மகிமைப்படுத்தப்பட்டு, அவரோடு கூட ஆளுகை செய்யத்தக்கதாக, இப்பொழுது பலிசெலுத்துவதற்கும் மற்றும் மாம்சத்தில் அவரோடு கூடப் பாடுபடுவதற்கும் வேண்டி, இவர்களின் குறைவுகளை (தம் புண்ணியம் தரிப்பித்து மூடும் விதத்தில்) மூடத்தக்கதாக, மகிமையடைந்துள்ள மீட்பர் (உலகத்திற்கு இறுதியில் கொடுக்க அவர் திட்டமிட்டுள்ள) தியாக புண்ணியத்தினை பயன்படுத்துகின்றார்.

பாவநிவாரண பலிகள் சுவிசேஷ யுகத்தில் மட்டுமே ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகின்றது

இந்தச் சுவிசேஷ யுகம் முழுவதும், நியாயப்பிரமாண உடன்படிக்கையானது யூதர்கள் மீது மட்டும் தொடர்ந்து கொண்டிருக்கின்றது; மேலும் மீதமுள்ள உலகத்தாரோ தேவனுடனான எந்த உடன்படிக்கையினையும் பெற்றிராமல், எதிர்காலத்திற்குரிய புதிய நியாயப்பிரமாண உடன்படிக்கையின் கீழுள்ள “திரும்பக்கொடுத்தலின் காலங்களுக்காய்” காத்திருக்கின்றனர் (அப்போஸ்தலர் 3:19-21; எரேமியா 31:31-34). இக்காலத்தில் (சுவிசேஷ யுகத்தில்) தேவன் ஓர் உண்மையுள்ள வகுப்பாரை ஈர்த்து, அழைத்துக்கொண்டிருக்கின்றார்; அவர்களது மீட்பருடன் தியாக மரணத்தில் பங்கடைவதற்குரிய வாய்ப்பினை அவர்களுக்குக் கொடுக்கின்றார். உண்மையுள்ளவர்கள் அவரது மகிமையின், கனத்தின் மற்றும் அழியாமையின் இராஜ்யத்தில் அவரோடு உடன்குந்தரர்களென அல்லது அவரது அங்கத்தினர்களென அல்லது அவரது மணவாட்டிகளெனக் கருதப்படுவார்கள். மனுஷர்கள் யாவரும் தெய்வீகச் சித்தத்தினை அறிந்துகொள்வதற்கு ஏற்ப (அதாவது தெய்வீகக் கண்ணோட்டத்தில் நீதியானது என்ன என்று அறிந்துகொள்வதற்கு ஏற்ப), தங்களால் முடிந்தமட்டும் தேவனுடைய பிரமாணத்தினை அல்லது நீதியான கோரிக்கைகளை நிறைவேற்றிடுவதற்குக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றனர். ஆனால்

R4836 : page 181

இயேசுவின் அடிச்சுவடுகளில் நடப்பதற்கு விருப்பமாயிருப்பவர்களுக்கு, அவர்கள் நீதிக்கும் அதிகமாய் என்ன செய்யலாம் என்பது காண்பிக்கப்படுகின்றது; ஆனாலும் அதிகமாய் இப்படிச் செய்வதற்கு அவர்களுக்குக் கட்டளையிடப்படுகிறதில்லை. பலிசெலுத்துதல்கள் யாவும் சிலாக்கியமாய் இருக்கின்றன; இது கடமையல்ல; இது கட்டளையல்ல. இதற்கு இசைவாகவே பரிசுத்த பவுல் அடிகளார் கட்டளையிடும் விதத்தில் இல்லாமல், மாறாக வேண்டிக்கொள்ளும் விதத்தில்: “உங்களது சாரீரங்களை ஜீவபலிகளாக ஒப்புக்கொடுக்கும்படிக்குச் சகோதரரே உங்களை வேண்டிக்கொள்கின்றேன்” என்று எழுதியுள்ளார். அவர் இதைக் கட்டளையிடவில்லை. இது கட்டளையாகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்குமாயின், பலிசெலுத்துவதற்குரிய வாய்ப்பானது உடனடியாக தடைபண்ணப்பட்டிருக்கும். நம்மால் பலிசெலுத்தப்படும் யாதொன்றும், கட்டளையின் பேரிலான பலியல்ல. தேவனால் கட்டளையிடப்படும் ஏதும் கடமையே தவிர, பலி ஆகாது.

முற்பிதாக்கள் தங்கள் சாரீரங்களை ஒப்புக்கொடுத்தார்கள், தங்கள் ஜீவியங்களை ஒப்புக்கொடுத்தார்கள், பூமிக்குரிய உரிமைகளைத் துறந்தார்கள்; ஆனாலும் இவர்கள் பலி செலுத்தவில்லை. ஏன்? ஏனெனில் ஜீவன் ஒன்றைக் கொண்டுபோடுவது என்பது ஒரு காரியமாகவும், தேவனால் பலியென ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டுள்ள ஜீவன் ஒன்று கொல்லப்படுவது/அடிக்கப்படுவது என்பது

மற்றொரு காரியமாகவும் இருக்கின்றது. இயேசு தம்மையே பலிசெலுத்துவதற்கு முன்னதாக, தேவன் மனுஷர்கள் எவரையும் பலிசெலுத்தும்படியாக அழைக்கவில்லை. தேவன் தமது பலிபீடத்தின்மீது அபூரணமான, குறைபாடுள்ள சிருஷ்டியினை ஏற்றுக்கொள்ள விருப்பமற்றிருந்தார். அவர்கள் ஒருவேளை தங்களது ஜீவியங்களைக் கொடுத்திருந்திருக்கலாம், ஆனால் தேவன் அதைப் பலியாகக் கருதமாட்டார். இயேசு பலியாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டார்; ஏனெனில் அவர் பூரணராய் இருந்தார்; மேலும் அவரது பின்னடியார்கள் பெந்தெகொஸ்தே நாள் முதற்கொண்டு பலிகளென ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டனர்; ஏனெனில் இவர்களது குறைவுகளை, தமது புண்ணியத்தில் போதுமான அளவினைக்கொண்டு மீட்பர் தரிப்பித்ததன் காரணமாய், இவர்கள் அவரால் பூரணர்களாக்கப்பட்டனர்.

இப்படியாக இந்தச் சுவிசேஷ யுகமானது கர்த்தருடைய “அநுக்கிரக காலம்” என்று அழைக்கப்படுகின்றது; ஏனெனில் இந்தச் சுவிசேஷ யுகத்தில், முன் நிர்ணயிக்கப்பட்ட எண்ணிக்கையில் இயேசுவோடு கூட உடன்பலி செலுத்துபவர்களாக இருக்கப்போகிறவர்களை ஏற்றுக்கொள்ள தேவன் சித்தமாயிருக்கின்றார். ஆனால் முன் நிர்ணயிக்கப்பட்ட அந்த எண்ணிக்கை நிறைவடைகையில், அநுக்கிரக காலமும் உடனடியாக முடிவுபெரும். அதற்குமேல் யாரும் பலிசெலுத்துபவர்களென ஏற்றுக்கொள்ளப்பட மாட்டார்கள் - நிஜமான பாவநிவாரண நாளும் நிறைவடைந்திடும்.

ஆனால் ஒருவேளை அநுக்கிர காலம் முடிவுபெற்ற பிற்பாடு, சிலர் தங்களையே ஒப்புக்கொடுக்கின்றார்கள் என்று வைத்துக்கொள்ளுங்கள்; இவர்களது நிலைமை என்னவாக இருக்கும் மற்றும் இவர்களைத் தேவன் எப்படிக்கையாளுவார்?

தேவன் மாறாதவராய் இருக்கின்றபடியால், எப்படிப் பலியினாலான உடன்படிக்கையானது செயல்பாட்டிற்கு வருவதற்கு முன்னதாகத் தங்கள் ஜீவியங்களை ஒப்புக்கொடுத்த முற்பிதாக்களுடைய உண்மையில் தேவன் பிரியப்பட்டாரோ, அவ்வாறே தமது சித்தத்தினைச் செய்யத்தக்கதாகத் தங்களது ஜீவியங்களை முழுமையாகவும், வரையறை இல்லாமலும் அர்ப்பணிப்பவர்களாக, தம்முடைய சிருஷ்டிகளைப் பெற்றிருப்பதில் அவர் எப்போதுமே பிரியமாக இருப்பார் என்று நாம் அனுமானித்துக்கொள்ள வேண்டும். முற்காலங்களில் தங்களது ஜீவியங்களை ஒப்புக்கொடுத்த அந்த முற்பிதாக்களுக்குத் தேவன் மனுஷீக பரிபூரணத்தினை வாக்களித்ததுபோலவே - சபை நிறைவடைந்த பிற்பாடும் - பலிசெலுத்துவதற்குரிய அநுக்கிரக வருஷங்கள் நிறைவடைந்த பிற்பாடும், ஜீவியங்களை ஒப்புக்கொடுப்பவர்களுக்கு பலனளிக்க விருப்பமாயிருப்பார் என்று நாம் நியாயமாய் அனுமானிக்கலாம்.

ஆகையால் இந்த யுகத்தினுடைய முடிவிலும் சிலர் இருப்பார்கள்; இவர்கள் மரணபரியந்தம் உண்மையுள்ளவர்களாகக் காணப்பட்டாலும், பரிசுத்த ஆவியினால் ஜெனிப்பிக்கப்படாதவர்களாய் இருப்பார்கள் மற்றும் உயிர்த்தெழுதலில் ஆவிக்குரிய தளத்தில் ஜீவநிலையினை அடையமாட்டார்கள்; மாறாக இவர்கள் இந்தச் சுவிசேஷ யுகம் துவங்குவதற்கு முன்னதாகவே ஆயத்தம்பண்ணப்பட்டுள்ள முற்பிதாக்கள் வகுப்பார் போன்ற வகுப்பாரில் அங்கத்தினர்களாய் வருவார்கள்.

தன்னை ஒப்புக்கொடுப்பது என்பது எப்போதுமே

புத்தியுள்ள ஆராதனையாகக் காணப்படும்

இவ்வுண்மைகளினுடைய கண்ணோட்டத்தின்படி நாங்கள், (யுகத்தின் முடிவில் காணப்படும்) கர்த்தரை அன்புகூருகிறவர்களுக்கும் மற்றும் அவரோடு முழுமையான ஐக்கியம் கொள்வதற்காக வாஞ்சிப்பவர்களுக்கும், இந்த யுகம் முழுவதிலும் கடந்துவந்த அதே செய்தியையே அறிவுரையாக வழங்குகின்றோம்; அதாவது, “உங்கள் சாரீங்களை ஜீவபலிகளாக ஒப்புக்கொடுக்கும்படிக்குச் சகோதரரே தேவனுடைய இரக்கங்களை முன்னிட்டு உங்களை வேண்டிக்கொள்கின்றேன்” என்பதேயாகும்.

(யுகத்தின் முடிவில் காணப்படும்) இவர்கள் தங்களைப் பலிகளென ஒப்புக்கொடுத்த பிற்பாடு, இவர்களைத் தேவன் ஏற்றுக்கொண்டு, புதிய சுபாவத்திற்கு ஆவியில் ஜெனிப்பித்தலை அருளுவார் என்று இப்பொழுது எங்களால் இவர்களுக்கு உறுதியளித்திட முடியாது; ஆனாலும் இப்படி ஒப்புக்கொடுப்பது இவர்களது புத்தியுள்ள ஆராதனையாக இருக்கும் என்றும், தமக்கும், தமது நோக்கத்திற்கும் தங்களது நேர்மை மற்றும் விசுவாசத்தினை வெளிப்படுத்திடும் யாவருக்கும் தேவன் எப்போதுமே பெரிதான பலன்களைக் கொடுப்பார் என்றும் இவர்களுக்கு எங்களால் உறுதியாகக் கூறமுடியும். இன்னுமாக எங்களுடைய புரிந்துகொள்ளுதலின்படி (இவர்கள் ஒருவேளை புதிய சுபாவத்தில் ஏற்றுக்கொள்ளப் படுவதற்குத் தவறிப்போகும் பட்சத்தில், இவர்கள் அங்கமாகப்போகும்) முற்பிதாக்கள் வகுப்பார், தேவனால் உயர்வாய்க் கனப்படுத்தப்பட்டு, மனுஷ தளத்தில் பூரணப்படுத்தப்பட்டு, “பூமியெங்கும் பிரபுக்களாக” வைக்கப்படுவார்கள் என்று வேதவாக்கியங்கள் போதிப்பதை, இவர்களுக்கு எங்களால் சொல்ல முடியும். இன்னுமாக எங்களுடைய புரிந்துகொள்ளுதலின்படி இந்தப் பிரபுக்கள் ஆயிர வருஷ காலங்கள் கண்களுக்குப் புலப்படாத மேசியா வகுப்பாரின் விசேஷித்த பிரதிநிதிகளென, மீதமுள்ள மனுக்குலத்தாரைவிட மகிமையான ஸ்தானத்தில் காணப்படுவார்கள் என்றும் இவர்களுக்கு எங்களால் உறுதியளித்திட முடியும். இன்னுமாக எங்களது புரிந்துகொள்ளுதலின்படி இப்பிரபுக்கள் இந்த மகிமையான வேலையில் பங்கெடுத்த பிற்பாடு, ஆயிர வருஷ யுகத்தினுடைய முடிவில் - ஆவிக்குரிய ஜீவ-தளத்தில் - நிஜமான லேவியர்களில் ஒரு பாகமென உயர்த்தப்படுவார்கள் என்றும் இவர்களுக்கு எங்களால் உறுதியளித்திட முடியும்.

தெரிந்தெடுக்கப்படுகிறவர்களின் எண்ணிக்கையானது எப்பொழுது முழுமையாய் நிறைவடையும் என்பதை யாராலும் அறிய முடியாது என்பதினால், அனைவருமே தங்கள் ஜீவியங்களைத் தேவன் மற்றும் அவரது சத்தியத்தின் ஊழியத்தில் ஒப்புக்கொடுப்பதில் ஆவலாய்க் காணப்பட வேண்டும். (தேவனிடமிருந்து) நமக்குக் கிடைக்கப்போகும் பலனுடைய (reward) தன்மை தொடர்புடைய விஷயத்தில், நம் மனங்களில் காணப்படும் ஏதேனும் நிச்சயமின்மைகளின் நிமித்தம், நாம் ஊழியம்புரிய மறுக்கின்றோம் என்று கூறுவது என்பது, தேவனிடமிருந்து எந்த ஒரு தயவையும் பெற்றுக்கொள்வதற்குரிய நமது அபாத்திர தன்மையினை வெளிப்படுத்துகின்றதாயிருக்கும்; ஏனெனில் நாம் அவரால் அங்கீகரிக்கப்படத்தக்கவர்களாக வேண்டுமெனில், நமது ஊழியமானது பலனை (reward) அடைவதற்காகவேண்டி செய்யப்படாமல், மாறாக நீதிக்கு ஊழியம்புரிவதாகச் செய்யப்பட வேண்டும்; தேவனைப் பிரியப்படுத்துவதற்காகச் செய்யப்பட வேண்டும்! “என் தேவனே, உமக்குப் பிரியமானதைச் செய்ய விரும்புகிறேன்” - அதாவது புஸ்தகத்தில் எழுதப்பட்டுள்ள அனைத்தையும் செய்ய விரும்புகின்றேன் என்பதாகக் காணப்பட வேண்டும். ஆகையால் நினைவுகூருதலின் காலங்களில் அர்ப்பணிக்கப்பட்டவர்கள் அனைவரும் - மீட்பருடைய மரணத்தினை அடையாளமாய் அநுசரிப்பதன் மூலமும், “பிட்கப்பட்ட அப்பத்தின்” பாகங்களென மற்றும் அவரது பாடுகளின் பாத்திரத்தில் பங்கெடுப்பவர்களெனக் கிறிஸ்துவின் பாடுகளில் பங்கடைவதற்கான தங்களது ஆவலையும்கூட அடையாளப்படுத்தி அநுசரிப்பதன் மூலமும், இவர்கள் தங்கள் அன்பையும், நேர்மையினையும், கீழ்ப்படிதலையும், உண்மையினையும் வெளிப்படுத்திட வேண்டும்.

நமது பிள்ளைகளினுடைய விஷயத்தில் நாம் எவ்வளவு எதிர்ப்பார்ப்பு வைக்கலாம் என்பது **R4836 : page 182** மற்றும்மொரு காரியமாய் இருக்கின்றது. எத்தனை சிறுவயதிலேயே பிள்ளைகள் தேவனுக்குப் பிரியமான விதத்திலும், அவரால் அங்கீகரிக்கப்படும் விதத்திலும், தேவனுக்கும் மற்றும் சத்தியத்திற்குமான நேர்மையினை வெளிப்படுத்துவார்கள் என்று சொல்வது நமக்கடுத்த காரியமல்ல. பெற்றோர்களாய் இருப்பவர்கள் எல்லா விதங்களிலும், மாதிரியான வாழ்க்கையின் மூலம் மற்றும் நடத்தையின் மூலம், மரணபரியந்தம் கர்த்தருக்கு ஊழியம்புரிவதற்குரிய சிலாக்கியத்தினைக்குறித்த தங்களது உணர்ந்துகொள்ளுதலை உதாரணப்படுத்திக்கொண்டும், விளக்கிக்கொண்டும் காணப்பட வேண்டும்.

இன்னுமாகப் பிள்ளைகள் வாரந்தோறும் போதிக்கப்படுவதற்குப் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும்; பிள்ளைகள் கூடுமானமட்டும் சத்தியத்தை அதிகமாய்ப் பெற்றுக்கொள்ளத்தக்கதாக, சத்தியத்தினுடைய பல்வேறு அம்சங்களைக் கூடுமானால், தினந்தோறும் போதித்துக்கொடுங்கள். மிகவும் சிறிய வயதையும், கொஞ்ச காலத்திற்கே உரிய மன மற்றும் இருதய வளர்ச்சியினையும் உடைய பிள்ளை தன்னைத் தேவனுக்கு ஏற்கும்விதத்தில் ஒப்புக்கொடுப்பானா இல்லையா என்பதைத் தேவன் அறிவார். ஆகையால் தங்களது பிள்ளைகள் விஷயத்தில், பெற்றோர்கள் தங்களால் முடிந்த சிறந்த யாவற்றையும் செய்துவிட்டு, விளைவினைக் கர்த்தரிடத்தில் விட்டுவிடுங்கள்; அதுவும் பிள்ளைகள் விஷயத்தில் கர்த்தருடைய ஞானமுள்ள, நீதியான மற்றும் அன்புள்ள தீர்மானம் என்னவாக இருப்பினும், அது பூமிக்குரிய தளத்திலோ அல்லது பரலோக தளத்திலோ இருப்பினும், எதுவாக இருப்பினும் அதில் முழுத்திருப்திக்கொண்டு கர்த்தரிடத்தில் விட்டுவிடுங்கள். ஒருவன் தற்கால ஜீவியத்தில் வெற்றிகரமாய்த் தனது பரீட்சையினை நிறைவுசெய்து, மரணத்திற்குள்ளாகக் கடந்துபோவதன் மூலமே அல்லாமல், மற்றப்படி யாராலும் உயிர்த்தெழுதலில் உடனடியான பூரணத்தில், இத்தளங்கள் யாதொன்றிலாகிலும் பிரவேசித்திட முடியாது என்பதை நாம் நினைவில்கொள்ள வேண்டும். மீதமுள்ள மனுக்குலத்தாரைப் பொறுத்தமட்டில், முன்னமே காண்பிக்கப்பட்டுள்ளது போன்று, தங்கள் முன் மகிமையான வாய்ப்புகளையும், சந்தர்ப்பங்களையும் அக்காலங்களில் பெற்றிருப்பார்கள்.
